

РЕШЕНИЕ

№ 4958

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разглежда дело номер **5092** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 05.04.2013 г. по НАХД № 15597 по описа на 2012 г., СРС, НО, 19 състав, е изменил наказателно постановление № 214 от 08.08.2012 г., издадено от заместник кмета на Столична община, с което на [фирма], за нарушение на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева на основание чл. 36, ал.1 от наредбата, като е намалил размера на наложената санкция на 300 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], с твърдения, че то е неправилно и незаконосъобразно. Твърде се, че дружеството разполага с еобходимите документи за извършване на дейността – продажба на сладолед – одобрена скица от общаната и квитанция за платена такса за извършване на дейност на открито. В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С., намира жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за

установено от фактическа страна следното:

На 11.07.2012 г. била извършена проверка от св. Т., в качеството си на инспектор при СО на витрина за сладолед, разположена в [населено място], [улица]. От витрината разположена върху тротоара, на общински терен, се продавал сладолед Р. от лице, което се представило за продавач в [фирма], като не се представили документи за фирмата, както и разрешително за ползването на мястото. Бил даден срок за представяне на разрешение за ползване на мястото и схема, която да е заверена за разположението на витрината, както и платена такса. За проверката бил съставен констативен протокол. На посочената дата в констативния протокол в СО при свидетелката Т. се явил управителя на фирмата и не представил исканите документи, като твърдял, че има договор за съвместна дейност, който също не представил. За така установеното бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Било издадено разрешение от 25.04.2012 г. за периода 01-30.05.2012 г. за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терен общинска собственост, а именно [улица] за сладоледена витрина 5 кв.м. на Ф. Т. БГ Е., както и схема за разполагане на тази витрина заверена от арх. при СО на Ф. Т. БГ Е., вносна бележка за платена такса в размер на 225 лева от същото дружество по сметка на СО. Приложен е договор за съвместна дейност от 01.07.2012 г. за срок от един месец между Ф. Т. БГ Е. и Дима партньорс О. за осъществяване на съвместна дейност – търговия (продажба) на сладолед на територията на СО за срок от един месец.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В съответствие с чл. 23 от НРУИТДСО, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал.1 от наредбата, за нарушения на разпоредбите на чл. 23 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 300 до 2 000 лв.

Противно на твърденията на касатора, същият не разполага с разрешение за поставяне и скица, тъй като представените пред въззивния съд разрешение № I-24/25.04.2012 г. с приложена скица, е за срок от 01.05.2012 г. до 30.05.2012 г. Дори да приемем, че

представения договор за съвместна дейност е валиден и действащ, към датата на извършената проверка – 11.07.2012 г., нито касаторът, нито [фирма] не са имали валидно разрешение от СО по чл. 23 от НРУИТДСО.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.04.2013 г. по НАХД № 15597 по описа на 2012 г., Софийски районен съд, НО, 19 състав,

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....